

andre lande stillede forslag om, at udvalget skulle henvende sig til den græske regering for at forhindre dødsdommenes fuldbyrdelse.

Under diskussionen fremhævedes det stærkt fra engelsk side, at det trods det dybe menneskelige moment i denne sag måtte fastholdes, at De Forenede Nationer ikke havde kompetence til at rette henvendelser til regeringerne angående et lands indre forhold som udtalt i pagtens bestemmelser. Ved afstemningen om, hvorvidt udvalget anså sig for kompetent til at foretage det ønskede skridt, udtalte 43 (heriblandt de nordiske lande), sig imod kompetencen, 6 for, medens 2 afholdt sig fra at stemme.

Fra fransk side var fremsat en resolution, som vedtoges med 41 stemmer, medens 6 afholdt sig fra at stemme. Ifølge dette forslag tog 1. udvalg til efterretning, at den græske delegation i forbindelse med præsidenten for 1. udvalg ville undersøge det af Jugoslavien rejste spørgsmål, og udvalget udtalte samtidig sin tillid til, at dets præsident ville foretage alle nyttige skridt i sagen.

2. Korea.

2. plenarforsamling havde ved en resolution af 14. november 1947 bestemt, at der skulle oprettes en provisorisk koreansk regering, hvortil der skulle afholdes valg i Korea senest den 31. marts 1948 under De Forenede Nationers kontrol, og havde nedsat en midlertidig Koreakommission til at overvåge valgene og sikre, at de gennemførtes frit og hemmeligt*).

Ved kommissionens ankomst til Korea i januar 1948 viste det sig, at der blev nægtet den adgang til Nordkorea af den sovjetrussiske besættelsesmagt. Interimsudvalget besluttede imidlertid på forespørgsel, at kommissionen skulle fortsætte sit arbejde i Sydkorea, hvor der

herefter fandt valg sted den 10. maj 1948. Den valgte nationalforsamling vedtog den 12. juli s. å. en forfatning og valgte en præsident for republikken Korea.

Den midlertidige Korea-kommission afgav en rapport om sit arbejde til den 3. plenarforsamling. Heri erklæres det, at forholdene i Sydkorea på valgets tidspunkt var således, at valget var et gyldigt udtryk for vælgernes frie vilje, ligesom kommissionen enstemmigt hævder, at den regering, der senere blev dannet, er en lovlige regering, der har effektiv kontrol og jurisdiktion over den del af Korea, hvortil kommissionen havde adgang.

Medens Kina og alle andre stater end østblokkens hævdede, at kommissionen var lovligt oprettet, og at kun den som følge af kommissionens virksomhed ved gyldige valg skabte regering i Sydkorea var retmæssig og derfor berettiget til at blive indbudt til at deltage i debatten, hævdede Tjecoslovakiet og de øvrige østeuropæiske stater, at kommissionen var ulovlig og valgene ugyldige. Virkelig gyldige valg kunne kun finde sted, når samtlige fremmede tropper var trukket tilbage fra Korea, hvilket Sovjetunionen havde foreslået i 1947, ligesom man havde gentaget forslaget i 1948.

Medens det tjekeiske forslag blev forkastet, vedtoges Kinas forslag med 39 stemmer mod 6. Både den danske, den islandske og den norske delegation stemte mod det tjekeiske og for det kinesiske forslag, medens Sverige undlod at stemme. Den danske delegation mente sig berettiget hertil særlig under hensyn til, at Danmark som et lille land måtte være forpligtet til aktivt at støtte sådant arbejde, som De Forenede Nationer fandt det nødvendigt at påtage sig for at skabe og sikre et lands frihed og uafhængighed.

Efter en kort gennemgang af kommissionens beretning blev der fremsat to re-

*) Se beretn. 2. saml., s. 17—19.